

[K. Axel Nielsen.]

er intet teknisk til hinder for, at andre kan have foretaget aflytning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 122 stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd.

(Første behandling findes i tidenden sp. 5762; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1131).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Karl Olsen): På udvalgets vegne indstiller jeg lovforslaget til vedtagelse.

De i lovforslaget optagne bestemmelser vedrørende politietaten har ikke givet udvalget anledning til bemærkninger af nogen art. Derimod har man, forsåvidt angår forslagene vedrørende forsvarrets bygningstjeneste, i udvalget drøftet de retningslinier, som forudsættes fulgt ved besættelsen af stillinger under bygningstjenesten, og man har herom afholdt samråd med forsvarsministeren, som overfor udvalget har givet udtryk for, at samtlige stillinger under bygningstjenesten — bortset fra indtil 8 stillinger i militærteknisk afdeling — ved ledighed agtes besat med den i teknisk henseende bedst kvalificerede ansøger, uanset om den pågældende har civil eller militær uddannelse. Ministeren har endvidere understreget, at eventuelle hidtidige forrettheder for militært personel hermed er bortfaldet, og at det anførte også gælder med hensyn til stillingerne som distriktschefer, samt at den tjeneste, der af militære tjenestemænd udføres i den militærtek-

niske afdeling, ikke skaber nogen fortrinssituation ved besættelse af andre stillinger indenfor bygningstjenesten.

Der har i udvalget været enighed om, at det må tillægges megen betydning, at de af forsvarsministeren opstillede forudsætninger for normeringerne følges i den fremtidige administration. Under denne forudsætning har udvalget indstillet lovforslaget til vedtagelse uændret, idet dog et mindretal har ønsket at give udtryk for den opfattelse, at samtlige stillinger under bygningstjenesten bør besættes med ansøgere med civil uddannelse.

Jeg anbefaler på udvalgets vegne lovforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Derpå fulgte:

Anden behandling af forslag til lov om anvendelse af modværdien af de i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram modtagne gaveydelse.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4231; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1129).

Udenfor betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen og Aksel Larsen:*

Til § 2.

1) I stk. 1, 3.—5. linie, udgår ordene „til dækning af ... forsvarsministeriet“, og der indsættes i stedet: „til fremme af usunde boligkvarterers sanering“.

2) Stk. 2 affattes således:

„De nærmere regler for beløbets anvendelse fastsættes ved lov.“

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Lars P. Jensen): Som det fremgår af betænkningen, har udvalget afholdt fire møder og i flere af disse møder haft samråd med finansministeren, hvorunder vi har drøftet forskellige spørgsmål, dels detailspørgsmål og dels spørgsmål i forbindelse med selve lovforslaget og fordelingen af midler indenfor lovforslagets rammer.

Det spørgsmål, der har beskæftiget udvalget mest, er spørgsmålet om rigtigheden af under hensyn til den foreliggende situation at lade loven træde i kraft på nuværende tidspunkt eller at vente med at vedtage loven, til folketinget kommer ind igen. Et flertal, socialdemokratiets, venstres og det konservative folkepartis medlemmer, er imidlertid enige om at lade loven vedtage nu i den af ministeren foreslåede skikkelse, dog under den forudsætning, som det står i betænkningen, at de midler, som stilles til rådighed ifølge §§ 3 og 4, det vil sige de 30 mill. kr. til produktivitetsfonden og de 15 mill. kr. til teknisk-videnskabelig forskning, først udbetales i det omfang, der kan opnås enighed derom mellem flertallets repræsentanter i det politiske Marshalludvalg.

Et mindretal, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, har ikke kunnet følge flertallet i dets indstilling og har i betænkningen givet udtryk for sit synspunkt. Jeg skal ikke komme ind på dette, idet jeg går ud fra, det ærede medlem selv vil gøre de bemærkninger, der skal gøres i så henseende, men jeg skal på flertallets vegne anbefale lovforslaget i den skikkelse, ministeren har fremsat det.

Alfred Jensen: Jeg har allerede udtrykt min gruppes utilfredshed med den måde, lovforslaget er udformet på. Det gjorde jeg ved første behandling, ligesom jeg gjorde opmærksom på, at vi kunne ønske lovforslaget affattet anderledes. Vi har derfor her til anden behandling stillet to ændringsforslag. Ændringsforslagene er stillet til § 2, der indeholder bestemmelse om, at 70,5 mill. kr. af midlerne skal bruges til militært byggeri. Vi kan ikke gå ind for

militært byggeri, vi mener, det bør indstilles. Jeg har tidligere talt herfor og stillet forslag derom. Befolkningen er nemlig mere interesseret i, at pengene anvendes til civile og fredelige formål end til kasernebyggeri, og landet har også mere brug for boliger end brug for kaserner og depoter og andre militære etableringer. Derfor foreslår vi, at de 70,5 mill. kr. skal bruges til saneringsformål.

Med den plads, Vesterbros boligforhold har indtaget i den offentlige diskussion i det sidste par år, behøver jeg næppe at give nogen motivering for, at det er nødvendigt, at man er opmærksom på saneringsspørgsmålet, eller at gøre opmærksom på, at der findes kvarterer, der trænger til at blive ryddet og erstattet med nye og sunde boliger. Jeg behøver næppe heller at gøre opmærksom på, at det ikke alene er Vesterbro, der har et sådant problem; der findes andre kvarterer i København, og der findes kvarterer i adskillige andre af landets byer, der trænger til sanering. Sluttelig behøver jeg heller ikke at tilføje, at hvis vi skal gennemføre en sådan sanering, er det ikke nok, man taler om det, der må også stilles midler til rådighed. En af de store hindringer for, at man kunne tage fat på saneringsspørgsmålet her i hovedstaden, var netop, at man fattedes penge. Derfor har vi foreslået, at de 70,5 mill. kr. hensættes til saneringsformål.

Det andet ændringsforslag, som også er stillet til § 2, udtaler, at de nærmere regler for beløbets anvendelse fastsættes ved lov. Det er klart, at vi ikke i den fart, der arbejdes med her i folketinget, er i stand til at udarbejde nærmere regler; det stemmer også med de drøftelser, der har været i udvalget, at man venter med at anvende pengene til et senere tidspunkt. Det afgørende for os er, at midlerne ikke anvendes til militært byggeri, men til forbedring af boligstandarden; det er det, vi tilsigter ved at stille vore to ændringsforslag.

Den omstændighed, at vi ikke har stillet ændringsforslag til lovforslagets andre paragraffer, betyder ikke, at vi er tilfredse med deres indhold. Det er vi ikke. Jeg har givet udtryk for min og min gruppes utilfredshed med affattelsen af § 3, hvorefter de midler, der her er tale om, skal anvendes til teknisk-videnskabelig forskning og forsøgsvirksom-

[Alfred Jensen.]

hed, der tager sigte på at fremme produktiviteten. Vi har den opfattelse, at pengene burde anvendes til almenvidenskabelig forskning; det har jeg talt for tidligere og også stillet ændringsforslag om. Derfor vil vi ikke ved denne lejlighed stille flere ændringsforslag, men nøjes med at præcisere vor stilling ved mine udtalelser her.

Det samme kan jeg sige om bestemmelserne i § 4; ejheller det, der står her, er vi tilfredse med. Da vi i fjor behandlede lovforslaget om produktivitetsfonden, gjorde jeg opmærksom på de problemer, der opstod ved en sådan kampagne for dem, der skulle yde mere arbejde, og for dem, der blev kastet ud af produktionen og blev henvist til at føre en tilværelse som arbejdsløse. Også ved første behandling af det foreliggende lovforslag gjorde jeg opmærksom på en hel del problemer, der stod i forbindelse med rationaliseringen, hvilket affødte en længere debat. Vi er altså ikke tilfredse med den måde, hvorpå disse penge anvendes. Heller ikke på dette punkt har vi stillet ændringsforslag, men vi nøjes med at præcisere vor stilling gennem mine udtalelser her.

Jeg skal sluttelig anbefale tingets ærede medlemmer at stemme for de af os stillede ændringsforslag til § 2.

Bertel Dahlgaard: Når venstre og konservative her i salen nu sammen med regeringen gennemfører dette lovforslag, er det et eksempel på, hvor lidt man ofte følger de parlamentariske retningslinier, man ellers selv påkalder; når det drejer sig om ting, man er særlig interesseret i, frafalder man de strenge krav, man har stillet om, at de store økonomiske spørgsmål også i enkeltheder skal afgøres her i folketinget og ikke i finansudvalget eller andre udvalg. Navnlig det konservative folkeparti har stillet strenge krav i så henseende.

Efter det foreliggende lovforslag skal der disponeres over 115 mill. kr. Det bestemmes nu, at 70 mill. kr. skal gå til militære anlæg, men hvilke konkrete anlæg det drejer sig om, skal afgøres af forsvarsministeren og finansudvalget. 15 mill. kr. skal anvendes til videnskabelig forskning og 30 mill. kr. til produktivitetsfondens opgaver, men hvilke konkrete ting — ja, det afgøres af en mini-

ster efter forhandling med det folketingsudvalg, der er nedsat i 1950.

Det drejer sig her om en bemyndigelseslovgivning af rene vand, hvor den konkrete anvendelse af 115 mill. kr. afgøres udenfor denne sal. Der synes ikke at være megen forbindelse mellem den konservative teori og den konservative praksis. Jeg erindringer, hvorledes det former sig, når man ved anden lejlighed i den konservative presse kræver offentlighedens lys her i folketingsalen over de store bevillinger. Hertil kommer, at vedtagelsen af en bevilling på 115 mill. kr. økonomisk set er højst angribelig på nuværende tidspunkt. I alle kredse her i landet er der ængstelse for den kommende tids valutaudvikling. Både venstre og konservative formaner finansministeren til tilbageholdenhed med udgifter til anlægsvirksomhed og anden udpumpning af ny købekraft, og her stiller man gladelig 115 mill. kr. til regeringens disposition, skønt der overhovedet ingen nødvendighed er derfor. Ja, ikke blot det, men ifølge lovforslagets § 5 gives der regeringen dispositionsret over alle de beløb, der i den kommende tid indbetales på specialkontoen, som jo hidrører fra allerede tildelte gaveydelse.

Jeg ved ikke, hvor meget det drejer sig om, og jeg vil gerne bede den højtærede finansminister oplyse, hvor meget han regner med det vil beløbe sig til udover de 115 mill. kr.

Nu ser jeg nok, at man i betænkningen fra flertallets side forudsætter, at de store beløb ikke vil komme til udbetaling i den nærmeste tid, i hvert fald ikke medmindre der er enighed mellem flertallets repræsentanter i det folketingsudvalg, jeg talte om før. Dette gælder dog ikke de 70 mill. kr. til militære anlæg. Hertil kan pengene frit gives ud når som helst. Iøvrigt forekommer lovforslagets vedtagelse netop så meget mere angribeligt, hvis man mener, der vil gå lang tid, inden pengene gives ud. Hvorfor i alverden skal folketinget da binde sig på nuværende tidspunkt til pengenes anvendelse? Man må erindre, at det drejer sig om penge, hvis anvendelse den amerikanske regering skal tiltræde. Vedtager man nu denne lov her i tinget, kan dens bestemmelser ikke senere ændres af folketinget alene. Det synes mig ikke muligt at finde en fornuftig begrund-

[Bertel Dahlgaard.]

delse for lovens vedtagelse nu. Jeg er ikke mindst overrasket over, at partiet venstre kan tiltræde dette, venstre, som holder sparsommelighedspredikener her i salen og i pressen, når det drejer sig om at anvende et par millioner kroner til et eller andet ønskeligt formål, men som uden at blinke her bevilger i snesevis af millioner til uproduktive formål på et tidspunkt, hvor den økonomiske situation skulle advare mod det, og vi på det militære område befinder os i en overgangstid, hvor ingen er i stand til at se, hvad det kommende år kan bringe.

Der er af det kommunistiske parti stillet to ændringsforslag. Disse ændringsforslag kan faktisk af rent formelle grunde ikke vedtages, da det er kendt, at amerikanerne i henhold til den pågældende traktat skal godkende pengenes anvendelse. Vi må derfor indenfor det radikale venstre undlade at stemme for disse ændringsforslag.

Jeg vil gerne endnu sige, at i udvalget rejstes på et vist tidspunkt overfor den højtærede finansminister spørgsmålet om af de til militære anlæg afsatte midler at forbeholde et beløb til anvendelse ved udbygning af KFUMs og de grundtvigske soldaterhjem. Jeg er overbevist om, at udviklingen under oprustningen har vist, at det havde været lykkeligt for de unge, om fritiden i langt højere grad kunne tilbringes under de forhold, der er tilstede udenfor kaserne i disse hjem, i stedet for i fritidslokalerne indenfor kaserneområdet. Jeg beklager meget, at man også har afvist at anvende et ret beskedent beløb af de militære penge her til det pågældende formål.

Jeg skal da sige, at vi indenfor det radikale venstre ikke kan tiltræde denne lovgivning. Vi anser den for helt urimelig på det nuværende tidspunkt.

Oluf Pedersen: Såvidt jeg kan se, er den betænkning, der her foreligger, på mange måder et yderst interessant dokument. Der føres for tiden landet over i venstres presse og i den konservative presse en voldsom agitation mod regeringens pengepolitik, idet man hævder, at der pumpes købekraft ud, som kan ødelægge landets pengevæsen. Jeg skal for mit vedkommende ikke afvise, at der er en risiko for, at der pumpes falsk købekraft ud, og at det bl. a. kan ske ved

den foreliggende lovgivning. Jeg advarede imod det allerede, da dette lovforslag var til første behandling, men blev dengang afvist, fik ikke tilslutning fra nogen side. Jeg har imidlertid med en vis tilfredshed noteret, at siden er man dog blevet klogere. Jeg må læse betænkningen således, at man er blevet klar over fra alle sider, at jeg havde ret i min betragtning; det fremgår bl. a. af de bemærkninger, der er gjort om anvendelsen af pengene i henhold til §§ 3 og 4. Det siges her, at det forudsættes, at udbetalingen af noget beløb efter disse paragraffer kun kan ske, når det er tiltrådt af alle de tre partier, og jeg forstår det sådan, at det er ikke et flertal, der skal tiltræde det, men det er simpelthen både socialdemokratiet, venstre og konservative, der hver for sig skal tiltræde, at pengene bruges. I denne forbindelse optræder de tre partier næsten som tre regeringspartier; de har med hensyn til dette spørgsmål indgået en aftale om, at de skal stå fælles. Det vil sige, at hvis der sker nogen udbetaling, vil venstre og konservative få det fulde ansvar herfor. Hvis de går med til en sådan udbetaling, må hele den agitation, venstre og konservative fører i dag i pressen, falde bort, for så har de taget ansvaret. De har ved den bestemmelse, der er indsat her, i virkeligheden taget et medansvar for den pengepolitik, som regeringen fører. Jeg synes, det er overordentlig interessant. Jeg går ud fra, at venstre og konservative hver for sig vil forstå, hvilket ansvar de her har taget, og vil handle derefter. Jeg må tilføje, at jeg har på dette område ikke megen tillid til regeringen, men jeg har såmænd ikke mere tillid til venstre og konservative.

Vi vil fra vor side stemme mod lovforslaget, og vi vil overfor de kommunistiske ændringsforslag undlade at stemme.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke udvalgets flertal for indstillingen om at gennemføre lovforslaget som foreslået. Jeg beklager, at det radikale parti ikke har kunnet gå med til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard spurgte mig om, hvor mange penge det drejede sig om udover de 115 mill. kr. Jeg kan dertil svare, at såvidt jeg er orienteret, kan det højst dreje sig om ganske få millioner kroner — med „få“ mener jeg een eller to.

[Finansministeren.]

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nævnte også spørgsmålet om soldaterhjem, som har været drøftet i udvalget, og som iøvrigt var rejst fra forskellig side indenfor udvalget. Jeg vil gerne her oplyse, at jeg har orienteret min kollega forsvarsministeren om de synspunkter, der er blevet gjort gældende, og vi vil sammen overveje, hvorvidt ønskerne kan imødekommes. Jeg tror, det er et spørgsmål, som det ligger os alle på sinde at få løst på den bedst mulige måde, og både forsvarsministeren og jeg er indforstået med, at den opfattelse gør sig gældende blandt soldaterne, at de i så vidt omfang, som det er muligt, gerne vil tilbringe fritiden udenfor kasernen.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersens bemærkninger giver mig ikke anledning til yderligere kommentarer, og jeg skal til slut anmode tinget om at stemme imod de fra kommunistisk side fremsatte ændringsforslag.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mener, at de ændringsforslag, den kommunistiske gruppe har stillet, ikke kan vedtages her i folketinget, idet der skal amerikansk godkendelse til disse penges anvendelse. Jeg mener ikke, at bestemmelsen om, at der skal godkendelse til fra amerikansk side, kan betyde, at man ikke her i folketinget kan vedtage ændringsforslag af den art, vi har foreslået. Det må dog vel være sådan, at hvis tinget har den opfattelse, at de 70 mill. kr. er bedre anvendt til saneringsformål end til militært byggeri, så må tinget have mulighed for at beslutte det. Jeg ved ikke, hvor halsstarrig man er i Washington, men jeg ville dog tro, at hvis man vedtog her, at de 70 mill. kr. skulle bruges til forbedring af boligstandarden, så var der mulighed for at få dette gennemført ved at optage forhandling med amerikanerne. Uden en sådan mulighed ville det jo være illusorisk at behandle forslaget her i folketinget, men jeg vil tro, at der findes sådanne muligheder, og jeg kan ikke se, at det kan afholde retsforbundet og det radikale parti fra at stemme for vor gruppes forslag. Den største skade, der kan ske, er, at pengene ikke bliver anvendt omgående, og jeg har forstået det ærede medlem sådan, at der ingen skade skete ved, at man ven-

tede med at bruge pengene. Altså, der er al grund for det ærede medlem og hans parti til at stemme for det af min gruppe stillede ændringsforslag.

Oluf Pedersen: Jeg vil blot gøre den bemærkning, at hvis loven ikke vedtages, forbliver beløbet i nationalbanken, og det anser jeg for at være det eneste rigtige, særlig hvis man er betænkelig ved en yderligere pengeudpumpning; jeg forstår ikke, at venstre og de konservative ikke indtager det samme standpunkt overfor hele beløbet.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen tilhører et parti, der i almindelighed ikke tager så strengt på formaliteterne, men det kan jo ikke nægtes, at lovgivningsmagten har en pligt til at respektere indgåede traktater. Den mulighed, der er for at få disse penge anvendt på en anden måde og mere i overensstemmelse med, hvad utvivlsomt hovedparten af den danske befolkning mener, er at udsætte dette spørgsmål nu. Der foreligger ikke nogen som helst nødvendighed for nu at vedtage at anvende disse penge, når vi ikke ved, om man ikke om et år ønskede en anden anvendelse, og så til den tid er bundet, så folketinget ikke kan ændre sin beslutning uden godkendelse af den amerikanske regering.

Må jeg sige til den højtærede finansminister, at det glæder mig, at han udtalte sig så venligt om soldaterhjemmene udenfor kasernerne. Dem har den høje regerings parti jo ikke været så glad for tidligere. Men det, der nu sker, dersom man virkelig vil imødekomme disse synspunkter, er, at der skal anvendes nye millioner hertil, i stedet for at de bliver anvendt af de millioner, det her drejer sig om, altså en ny udpumpning af penge.

Må jeg slutte med at sige, at jo mere jeg kommer til at kende den højtærede finansminister, jo mere synes jeg egentlig, at der tit i diskussionen er noget forsonende over den højtærede minister. Jeg har lagt mærke til flere gange, at når den højtærede minister mangler argumenter overfor synspunkter, der er fremsat af den ene eller den anden art, så er han så klog og så fornuftig ikke at søge efter argumenter, ikke at gøre forsøg på at gøre argumenter gæl-

[Bertel Dahlgaard.]

dende, som ikke kan holde. Det er meget klogt.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg forstod ikke bemærkningen om vor stilling til formaliteter. Her drejer det sig om, at et forslag er til anden behandling. Her har vi efter alle formaliteter mulighed for og ret til at stille ændringsforslag. Det må vel være meningen, at de ønsker, der findes her i tinget, kommer frem ved anden behandling, og når forslaget sættes til forhandling her, er det altså formelt rigtigt, at man stiller sine ændringsforslag. At ændringsforslagene kan vedtages, betragter jeg også som ikke alene en formalitet, men en realitet. Jeg har ikke nogen bekymring for, om man skulle binde amerikanerne til at gå ind for, at disse penge bruges til saneringsformål. Kan vi ikke få det gennemført, er jeg enig med det ærede medlem i, at så har vi intet ønske om, at disse penge skal anvendes og bringes ud i cirkulation.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne, inden denne anden behandling slutter, sige, at jeg synes egentlig, det er meget talende, at ingen repræsentanter, hverken for venstre eller konservative, tager ordet for at forsvare det standpunkt, de her har taget, og det er jo en kendt sag, at når denne sag først kommer til behandling i dag, skyldes det, at man længe har været betænkelig ved tiltrædelse af lovforslaget. Altså, jeg understreger, at argumenterne har man ikke ønsket at fremsætte her.

Stæhr Johansen: For at tavsheden ikke skal misforstås, vil jeg blot henvise til de udtalelser, jeg kom med ved første behandling, hvor vi gik ind for lovforslaget. Under de drøftelser, der har været i udvalget, har der fra alle sider været betænkeligheder ved selve pengenes udbetaling; men der er jo i betænkningen fastsat visse regler, som vi fra mit partis side har kunnet tiltræde, og som vi synes dækker de tanker, vi har om den økonomiske politik her i landet.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Stæhr Johansen: Vil det

sige, at man kan regne med, at under de nuværende økonomiske forhold vil det konservative folkeparti ikke gå med til at pumpe de penge ud?

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg er meget glad for, at det ærede medlem hr. Stæhr Johansen fremkom med den udtalelse, at det, der nu sker, dækker hans og hans partifællers anskuelser på dette område. Det, der sker, er nemlig i henhold til lovforslaget og i henhold til bemærkningerne i betænkningen, at de 70 mill. kr. til militære anlæg straks kan gives ud, medens beløbene til produktive formål ikke kan gives ud, før det tiltrædes engang ud i fremtiden af partierne. Det er meget sandsynligt, og jeg vil gerne tro, at det dækker de konservatives standpunkt.

Stæhr Johansen: Til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen vil jeg sige, at disse penge kan, som det fremgår af betænkningen, ikke komme til udbetaling straks.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skal jeg svare, at efter de oplysninger, vi har fået i udvalget, er det heller ikke hensigten, at de militære midler skal udbetales med det samme. Det er blevet oplyst, at disse penge vil blive anvendt i vinterens løb til udbygning af visse militære anlæg, ikke mindst ammunitionsvirksomheder, hvor man tilmed kan aflaste importen, og det har mit parti også anset for at være nødvendigt. Men det vil altså sige, at med det samme kommer disse penge ikke til udbetaling.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen siger, at beløbet ikke vil komme til udbetaling straks. Er det ærede medlem ikke bange for de 70 mill. kr.? Er man ikke bange for, at det kan blive farligt for vort pengevæsen at pumpe de 70 mill. kr. ud straks, og vil man forpligte sig til ikke at gå med til at disponere over de øvrige beløb, før der ingen fare er for vort pengevæsen?

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 98 stemmer mod 6; 17 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 99 stemmer mod 6; 13 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 2—5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om kontrol med omsætningen af spiritus og vin.

(Første behandling findes i tidenden sp. 5679; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1133).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Poul Hansen [Kalundborg]): Som det fremgår af betænkningen, har udvalget modtaget tre deputationer og nogle skriftlige henvendelser. Deputationen fra Vinhandlerforeningen af 1953 ønskede, at der fortsat skulle kunne overføres vin på fustager også til andre virksomheder end dem, der falder indenfor begrænsningen i lovforslagets § 4, stk. 2, i hvert fald til sådanne virksomheder, som i dag har ret til en sådan overførsel uden at være såkaldt rene vinhandler. Det drejer sig hovedsagelig om nogle blandede købmandsforretninger, næppe mere end en 30 stykker ialt, og deres samlede aftapning har været af meget be-

skedent omfang. Endvidere var den samme deputation utilfreds med lovforslagets regler for de tilfælde, hvor beskatningen finder sted på grundlag af detailprisen, og hvor der foreslås et fast fradrag for detailavance på 12 pct. Man mente, at denne procentsats burde være noget højere.

Udvalgets flertal mener ikke, at disse ønsker kan imødekommes, hvis lovens formål skal opnås, nemlig dels at tilvejebringe et retfærdigt og fast beskatningsgrundlag, dels at forhindre, at antallet af kontrollerede virksomheder svulmer op til det uoverkommelige.

Udvalget og finansministeren er derimod enige om, at det uden skade for lovens formål kan lade sig gøre at imødekomme et ønske fra den såkaldte Vin-Section om, at vin og spiritus, der indføres på flaske, kan overføres ubandoleret. Det er dette forhold, ændringsforslag nr. 1 tager sigte på, medens ændringsforslag nr. 2 er af rent redaktionel karakter.

De fleste af de øvrige henvendelser til udvalget indeholder en opfordring til folketinget om at gennemføre loven i den forelagte skikkelse. Vinhandlerforeningen for Danmark ønsker loven gennemført; man mener nok, at den på visse begrænsede områder kan betyde nogen ulempe, men at dette i forhold til helheden er uvæsentligt. Fra De danske Handelsforeningers Fællesorganisation har udvalget modtaget en skrivelse, hvis konklusion ligeledes er en tiltrædelse af lovforslaget. Fra De samvirkende Købmandsforeninger har udvalget derimod modtaget en skrivelse, hvori der fremsættes ønske om et par ændringer. Den ene ligger på linie med ønsket fra Vinhandlerforeningen af 1953, som udvalget altså ikke mener at burde imødekomme, og den anden går ud på, at man ikke bør kalde de i forslaget nævnte 12 pct. for detailavance. Det gør man jo faktisk heller ikke i forslaget, hvor der står, at det er et fradrag for detailavance. Vi synes derfor ikke, der er nogen grund til at imødekomme dette ønske.

Jeg har givet denne lille redegørelse for de henvendelser, vi har modtaget, fordi henvendelserne ikke er optrykt i betænkningen. Konklusionen fra udvalget er altså den, at da loven er stærkt ønsket af administrationen af kontrolmæssige grunde, og